Obiteljski list

RUJAN 2023. / BROJ 28. / GODINA XXIII / ISSN: 1848-588X

Gospodnja večera

TRAGANJE ZA MIROM

EUHARISTIJA

PASHALNA VEČERA

Sadržaj

04 Kristova Crkva Mursko Središće
07 Kristova Crkva Živa nada
10 Kristova Crkva Kušlanova
13 Kristova Crkva Karaburma
16 Biblijski institut
18 Iz života Biblijskog instituta
21 Kristova Crkva Varaždin
25 Kristova Crkva Trogir
26 Kristova Crkva Rijeka
27 UVVID
29 Prijevodi Biblije
30 Hrvatska za Krista
32 Tumačenja večere Gospodnje
34 Vijesti
38 Kutak za mlade
39 Kutak za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite. *Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.*

Impressum

Nakladnik: Hrvatska za Krista, Ulica braće, Krajanski 14, 42000 Varaždin
Glavni urednik: Mladen Dominić
Izvršna urednica: Hana Žuljić
Grafička urednica: Rahela Dominić
Lektura: Nataša Sulić
Fotografije: Arhiva OL
Tekstovi: Arhiva OL
Adresa uredništva: Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin
E-mail adresa: obiteljskilist@gmail.com
Tisak: Letis tiskara
ISSN: 1848-588X
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Riječ urednika

Isus je ustanovio večeru Gospodnju kao trajan čin sjećanja da je Bog u osobi Isusa Krista pohodio čovjeka na poseban način. Ne samo da je Isus živio među ljudima i poučavao ih, već je učinio presedan koji nema niti jedna druga religija. On se, kao Bog i čovjek, dragovoljno predao smrti na križu kako bi otkupio čovjeka – tebe i mene. Trebalo je platiti otkupninu za tvoj i moj dug, dug radi tvojih i mojih grijeha. Bila je to zamjenska žrtva. On je trpio i umro umjesto nas da nam se oproste i izbrišu svi grijesi – naravno, ako ih pokajnički priznamo i ispovijedamo Bogu. I ne samo to, onima koji prihvate tu zamjensku i spasonosnu žrtvu na križu Krist nudi novi život s Bogom te život vječni – kao dar. Zar to nije prekrasno, zar to nije dobra, radosna vijest? U Rimokatoličkoj Crkvi večera Gospodnja naziva se euharistijom, grč. εὐχαριστία: zahvaljivanje, zahvalna molitva. Neki euharistiju prevode i kao radosno zahvaljivanje. Također, večera Gospodnja je poznata i pod nazivom pričest, starosl. pričest': udio u čemu, dioništvo gdje vjernici blagovanjem kruha i vina imaju zajedništvo (udio) s Kristovom žrtvom. Večera Gospodnja postaje središnji dio bogoslužja rane Crkve i mnogih Crkava danas. Prva je Crkva bila toliko ushićena Kristovom žrtvom da su svaki dan lomili kruh i uzimali čašu vina na spomen Njegove žrtve. Isus i njegovi učenici imali su večeru, pashalnu večeru. Prije nego su počeli jesti Isus je uzeo kruh, razlomio ga i podijelio svojim učenicima. Takav je onda bio običaj, kruh se lomio, nije se rezao. Usput im je govorio o svojoj žrtvi, tj. da kruh predstavlja Njegovo tijelo koje će su uskoro 'lomiti' za grijehe svijeta. A kad su se najeli zahvalio je i za dar vina te im je objasnio da to vino predstavlja Novi savez u Njegovoj krvi. Popio je nekoliko gutljaja iz kaleža (velike čaše) te dao i ostalim učenicima da piju. Zato svaki puta prilikom blagovanja kruha i vina na spomen Kristove žrtve raskajano srce treba biti i zahvalno i radosno jer nam je oprošteno, jer nas Bog ljubi, jer imamo novi život s Kristom, a po Kristu Isusu i život vječni. Moja je molitva da živiš taj duboki smisao večere Gospodnje svaki dan, dok On ponovo ne dođe suditi žive i mrtve.

U Kristu, prop. Mladen Dominić

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa, KCB Gajeva, KC Kušlanova, KC Varaždin, BC Mursko Središće, Hristova Crkva Karaburma - Beograd, Hrvatska za Krista, Dolina blagoslova, KC Vukovar, KC Rijeka, KC Valjevo, KC Živa nada, KC Nova nada.

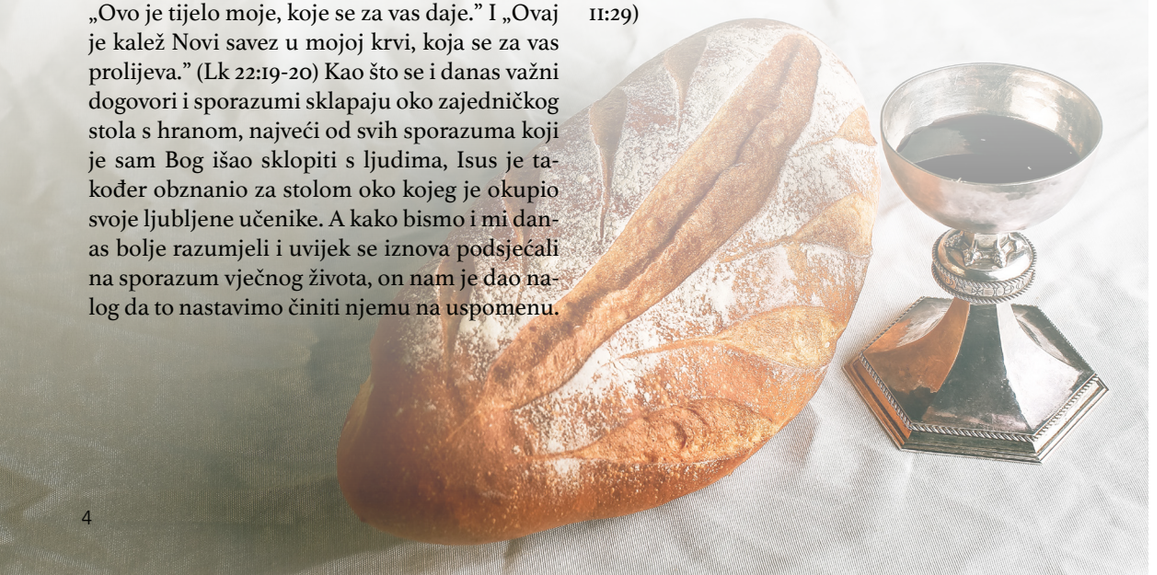
Crkva Isusa Krista Mursko Središće

Večera Gospodnja u duhovnoj obitelji

Jedna od izraženijih značajki kršćana je da se rado povezuju jer lako prepoznaju zajednički Duh koji ih vodi. Okupljaju se oko raznih vrijednih društvenih i misijskih tema i pothvata, sve u želji da budu nositelji promjena za bolji svijet. Osim zajedničkih ideala i praktičnih ciljeva, kršćansko se zajedništvo na takvim događajima često osnažuje i zajedničkim blagovanjem Večere Gospodnje, obreda koji je ustanovio sam Isus, i to neposredno pred svoju muku, smrt i uskrsnuće, o čemu čitamo u evanđeljima: „Vruće sam želio da blagujem s vama ovu pashalnu večere prije svoje muke." (Lk 22:15-16).

Zašto je Isusu bilo tako važno da u tim dramatičnim trenucima odvoji vrijeme za blagovanje kruha i vina sa svojim učenicima? Ponajprije, Isus im je tim činom nedvosmisleno nagovijestio svoju nadolazeću žrtvu, ali im je i blagoslovom kruha i vina objasnio njen značaj: „Ovo je tijelo moje, koje se za vas daje." I „Ovaj je kalež Novi savez u mojoj krvi, koja se za vas prolijeva." (Lk 22:19-20) Kao što se i danas važni dogovori i sporazumi sklapaju oko zajedničkog stola s hranom, najveći od svih sporazuma koji je sam Bog išao sklopiti s ljudima, Isus je također obznanio za stolom oko kojeg je okupio svoje ljubljene učenike. A kako bismo i mi danas bolje razumjeli i uvijek se iznova podsjećali na sporazum vječnog života, on nam je dao nalog da to nastavimo činiti njemu na uspomenu.

Isus je znao da ćemo u tom jednostavnom činu crpiti duhovnu okrjepu, uvijek se iznova podsjećajući žrtve koju je on podnio za svakog tko mu se utječe. No, osim što je Večera Gospodnja izvor osobnog nadahnuća, u tom se činu imamo priliku uzajamno prepoznavati Crkvom i potvrđivati pripadnost jednom duhovnom Tijelu, kao što je to naučavao apostol Pavao u poslanici Efežanima predstavljajući nam Isusa „glavom nad svim u Crkvi, koja je njegovo tijelo – punina Onoga koji ispunja sve u svima" (Ef 1:21-22). I upravo je čin Večere Gospodnje poseban trenutak kad se okupljeni oko zajedničkog stola, u zajedničkom podsjećanju na Kristovu žrtvu kao temelj našeg spasenja, uzajamno prepoznajemo i kao njegovo Tijelo. Štoviše, apostol Pavao u Prvoj poslanici Korinćanima to naglašava do mjere da, ako to propustimo, onda nam taj najuzvišeniji čin blagoslova može postati osudom: „Tko jede i pije, osudu svoju jede i pije ako u tome ne razabire Tijelo." (1 Kor 11:29)

Konferencija u Bugarskoj i na Tajlandu

Kršćani ne prepoznaju Tijelo Kristovo samo u svojoj lokalnoj crkvi, nego to rado čine i kad se u istom Duhu i s nekim zajedničkim ciljevima okupe na prigodnim duhovnim događajima i konferencijama. Nedavno sam na jednom od takvih susreta u Bugarskoj imao prilike osobno sudjelovati. Kršćani iz većine zemalja Europe okupili su se od 15. do 18. ožujka u Sofiji, ujedinjeni u inicijativi pod nazivom „Svijet bez siročadi".

Ovaj pokret sve više jača diljem svijeta kako Kristova Crkva uviđa da su siročad i djeca bez roditeljske skrbi povjereni ponajprije onima koji u tome vide izraz iskrene duhovnosti (Jak 1:27) i ne žele se oglušiti na Isusov poziv da „tko primi radi mene jedno malo dijete kao što je ovo, mene prima" (Mt 18:5). Osim mnogih motivirajućih poruka, dirljivih svjedočanstava i praktičnih prijedloga kako se možemo više otvoriti udomiteljstvu, posebno je dojmljivo bilo sudjelovati na zajedničkoj Večeri Gospodnjoj koja je obilježila završetak skupa. U tom sam trenutku osjećao dodatnu bliskost sa svima okupljenima, pa i s onima koje nisam osobno poznavao. Blagujući kruh i vino na Isusovu uspomenu, svi smo se osjećali dodatno ujedinjeni u uvjerenju da je sve o čemu smo tri dana razgovarali bilo na poziv Krista koji nam je povjerio da budemo njegove ruke i noge, usta i srce, dodir i zagrljaj onima koji ga najviše trebaju. Slično sam imao prilike osjetiti i 2019. godine na globalnom forumu inicijative „Svijet bez siročadi" na Tajlandu. Stotine kršćana svih boja i rasa, iz stotine zemalja svijeta sa svih kontinenata, zajedno su uzeli u ruke kruh i vino prepoznajući se uzajamno kao okupljeno Tijelo Isusa Krista koje je u svojim mnogim udovima na misiji naviještanja Božjeg Kraljevstva i mijenjanja ovog napaćenog

svijeta na bolje. Doista, kad god se kršćani okupe oko duhovnog stola, čine to na poziv i poticaj Gospodina Isusa Krista. U tom trenutku svi postajemo svjesni da ničim ne možemo zaslužiti povlašteno mjesto njegova poziva i da smo u njegovom oproštenju svi jednaki. I u toj jednakosti On nas oprema različitim darovima kako bismo u sili Duha Svetoga nastavili njegovo djelo, sve dok nam se on fizički ne pridruži na jednoj posebnoj večeri koju je uoči svoje muke najavio svojim učenicima: „Kada dođe vrijeme, Isus sjede za stol s apostolima pa im reče: 'Vruće sam želio da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svoje muke, jer je, kažem vam, sigurno više neću blagovati dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjemu.'"

Zato nemojmo propustiti da se činom Večere Gospodnje duhovno jačamo, zajedno prepoznajemo Crkvom te uzajamno izgrađujemo u misiji ljubavi, života i spasenja.

Vlado Hoblaj

KONTAKT INFORMACIJE
CRKVA ISUSA KRISTA
MURSKO SREDIŠĆE

Kralja Zvonimira 22
40315 Mursko Središće

Mob: 092 217 4304

Email: vlado.hoblaj@gmail.com

Kristova Crkva Živa nada

Život zajednice - Grupa 65+

U našoj crkvi se okuplja skupina žena koja je nazvana ***Grupa 65+***. Zamolili smo sestru koja vodi spomenutu grupu da nam kaže nešto više o tome: „Zovem se Slađana Dmitrović, uskoro ću napuniti 68 godina, a sljedeće godine će biti 30 godina od mojeg krštenja u vodi i početka hoda s Isusom Kristom. U tom vremenu dogodilo se puno divnih stvari koje svjedoče o milosti i ljubavi dragog nebeskog Oca u mojem životu. Zahvalna sam Bogu što se moje služenje Njemu i Njegovom Kraljevstvu najčešće događalo kroz rad sa ženama – sestrama u Kristu. Zadnjih nekoliko godina osjećam snažan poziv da okupljam sestre starijih godina na druženje i molitvu. Kako i sama spadam u grupu starijih, lakše mi ih je razumjeti, kao i njihove različite probleme koji dolaze s godinama. Tako se nas osam udružilo u grupu koja služi za potporu i ohrabrenje jedna drugoj. Osim mene, tu su Sjajna, Dubravka, Jasna, dvije Bosiljke, Janja i Tanja. Pridružila nam se još i mlađa sestra Ivana Kruhak koja radi kao njegovateljica u Domu za stare i nemoćne u Splitu. Ona ima veliku ljubav i strpljenje za nas starije i osjeća da može biti korisna u ovoj grupi. U protekloj godini grupa se našla dva puta u kafiću u Splitu i jedanput u mojem domu na Klisu.

Na kavi u Splitu

Kod sestre Volge na Braču

Četiri od nas su uspjele u rujnu otići i na jednodnevni izlet na otok Brač kako bi posjetile sestru Volgu. Ona više nije bila sposobna živjeti sama i brinuti se o sebi te je unazad godinu i pol smještena u Dom za starije u Supetru na Braču. No, time nije prestala biti članom naše zajednice, kao ni naša sestra u Kristu. Zato je često zovemo telefonom, a redovito joj šaljemo i Obiteljski list. Sestra Volga inače je naša najstarija sestra koja je u listopadu prošle godine napunila jubilarnih 80 godina pa smo joj poštom poslale paketić s čestitkom i malim poklonom. Nama starijima nije uvijek moguće redovito dolaziti na nedjeljna bogoštovlja, molitve i druga događanja u crkvi. Imamo prepreke za dolazak zbog zdravstvenog stanja ili nedostatka prijevoza do crkve. Neke njeguju bolesnog muža ili su ga nedavno izgubile. Neke su godinama udovice, a druge mole za obraćenje svojih muževa. Ipak, sve smo zahvalne na mnogim godinama koje nam je naš dobri Bog poklonio i želimo istrčati svoju trku s Njim do kraja. „Al onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se." (Iz 40:31)

Svjedočanstvo - Savršen plan

Zovem se Ana Viktorija Puljiz, imam 21 godinu, studiram pravo i bavim se judom. Ni sama ne znam kada sam prvi put čula za Isusa jer sam odmalena išla u crkvu i moji su me roditelji učili o Bogu. Za mene je Bog oduvijek postojao i bio dio moje stvarnosti te Njegovo postojanje nikada nisam dovodila u pitanje. Odmalena sam znala da je Isus umro za mene na križu i dao svoj život radi mojih grijeha kako bih bila spašena.

Iako sam kao dijete prihvatila Isusa u svoje srce da bude moj Spasitelj, vrijeme prije srednje škole bilo je razdoblje u kojem sam sve više shvaćala koliko sam zapravo nesavršena i koliko stalno griješim (što je sasvim normalno i ljudski), ali i koliko je sav moj trud da budem „bolja osoba" prvenstveno kratkotrajan i uzaludan ako Isus nije centar mog života. Uvidjela sam da ako on nije smisao mojeg življenja, život mi nema svrhu koliko god „dobar" se činio.

Što se tiče juda, on je dio moje svakodnevice i onoga čime se bavim. Kada sam krenula u srednju školu, počela sam putovati po natjecanjima na europskoj i svjetskoj razini. Hvala Bogu, zbog toga što imam Isusa u svome životu, nikad se nisam osjećala usamljenom na tim putovanjima jer sam znala da je on sa mnom. Judo je i dan-danas područje mojeg života u kojem mi Bog svakodnevno pokazuje koliko je zapravo velik i moćan, koliko me ljubi i koliko On ima širu sliku koju ja često ne vidim. Kao i svakom sportašu, i meni su pobjede i osvajanje medalja izvor određene sreće i radosti jer ipak u konačnici, nisi trenirao dan i noć samo da bi došao na natjecanje i sudjelovao ili „naučio" nešto novo. No, danas nažalost viđam toliko sportaša koji se ne mogu suočiti s porazom ili, još gore, odlaskom u mirovinu od sporta jer sport i rezultati predstavljaju njihov identitet. S druge strane, toliko sam zahvalna Bogu što ga imam u svome životu kada pobjeđujem, a osobito kada gubim. Naravno, kada gubim, puno je teže jer konstantno razmišljam u čemu sam pogriješila, što sam mogla učiniti bolje, da mi je barem vratiti vrijeme i sl. U tim trenucima, za razliku od ostalih sportaša, znam da su moj identitet i svrha mojeg življenja u osobi Isusa Krista i da je taj poraz, to loše iskustvo, također dio puta kojim me Bog vodi i kojim me želi nešto novo naučiti ili pak zaštititi od nečega.

Prisjećam se razdoblja unazad par godina u kojem sam mogla vidjeti kako me Bog vodi kroz loše trenutke u kojima mi daje snagu da ih ne prolazim sama, a isto tako i koliko me blagoslivlja dobrim trenucima. Jer u sportu si jedan dan na vrhuncu, a drugi dan te nema nigdje.

Meni je takvo razdoblje bilo nakon korone. Prije korone u svom sam uzrastu sve osvojila, a nakon toga došlo je razdoblje u kojem sam promijenila uzrast, kategoriju i morala krenuti ispočetka, a jednostavno mi nije išlo (što je normalno i sastavni dio sporta). Na natjecanjima sam se loše borila, curama (s kojima sam se borila) nisam mogla parirati i tjedan prije zadnjeg turnira na kojem sam se nekako morala dokazati, došlo je do ozljede. Više me boljelo to što nisam imala priliku pokazati da pripadam seniorskom uzrastu nego što me zapravo boljela ozljeda noge. I opet ispočetka. Nakon pauze od mjesec dana imala sam osjećaj kao da sam zaboravila cijeli judo, kao da se nikada neću vratiti na razinu na kojoj sam bila prije korone.

Odradila sam par turnira, isto loše, nikako da mi krene i stalno sam se preispitivala što loše radim. Međutim, imala sam taj neki mir i znala sam da teška razdoblja ne mogu zauvijek trajati. Došao je i rujan i ostalo je još samo nekoliko turnira do kraja sezone. Nisam ništa očekivala, samo sam se nadala, ali nisam mogla ni zamisliti koliko će me Bog u tri turnira blagosloviti. I to mi je postala najbolja sezona do sada s dvije europske medalje i Grand Prix medaljom. Ovo je samo jedna u nizu od situacija koje mi pokazuju koliko je Bog velik i koliko su Njegovi planovi i Njegove misli iznad mojih. Kada se sada osvrnem na sve što se dogodilo u mojoj karijeri, za svaku ozljedu, svaki poraz, svaki loše odrađen trening, Bog je imao svoje razloge i ništa ne bih mijenjala koliko god se činilo loše u tom trenutku. Koliko god me Bog blagoslovio u određenoj godini, još više me blagoslovio u sezoni iako nisam mogla ni zamisliti da bi to bilo moguće. Znam da Bog za sve ima svoj savršen plan i da Njemu ništa nije nepoznato.

Isto tako znam da sve stvari koje se događaju u mojem životu, bile dobre ili loše, dio su Božjeg savršenog plana da se proslavi kroz moj život. Ja trebam slijediti Njegov glas živeći po Njegovoj Riječi i tada ću ići pravim putem jer znam da Bog, kao što kaže, sve izvodi na dobro onima koji ga ljube, koje je pozvao po svome naumu.

Ana Viktorija Puljiz

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
ŽIVA NADA

Tavelićeva 46
21000 Split

Mob: 095 3500 504

Email: zivanada@gmail.com

Kristova Crkva Kušlanova

Traganje za mirom

Moja priča počinje u djetinjstvu kada kao djevojčica istovremeno promatram svijet oko sebe, postavljam razna pitanja, tragam za odgovorima i smislom svega što vidim i slutim, kao i za ispunjenjem praznine u meni. Odrastanjem ta praznina postajala je sve dublja i mračnija, sve više je vapila za ispunjenjem. To ispunjenje tražila sam u svjetovnoj ponudi rješenja za pronalaskom sreće i ispunjenja, u romantičnim odnosima, požudi, ljudskom odobravanju i potvrdi, izlascima, alkoholu i drogama.

Ubrzo nakon spoznaje kako postoji i duhovna komponenta čovjeka, okrenula sam se traganju u bespućima New Age duhovnosti. Isprobavala sam sve tehnike i metode, proučavala sve filozofije na koje bih naišla (zanimljivo, sve osim kršćanske koju sam smatrala zastarjelom i ograničenom). Moja izgladnjela i izmučena duša vapila je za pravom hranom, a ja sam je uporno privremeno zadovoljavala fast foodom koji bi pružio trenutno umjetno zadovoljenje goruće gladi i požude, no svaki zalogaj dodatno me trovao i gurao dublje u ponor.

Svijet u koji sam se pouzdala donosio mi je samo tjeskobu, nemir i bol, a okultne prakse kojima sam se okrenula opteretile su i crpile moj duh toliko da sam se našla u potpunom beznađu. Dotakla sam dno svog života te sam jedne večeri u tišini svoje sobe, nad suzama natopljenim jastukom, zavapila Bogu (imenujući ga tada Svemirom). To je bio trenutak potpune predaje u kojem sam shvatila da ne mogu nastaviti živjeti život vlastitim snagama. U tom trenutku Gospodin je baš kao dobri pastir došao po svoju izgubljenu ovčicu. Osjetila sam izlijevanje Božje milosti, takvu radost, ljubav i mir koji nisam osjetila nikada u životu, a za kojim sam tragala čitavo vrijeme. Te večeri Gospodin mi je dao novi život i srce od mesa, oči da vidim, uši da čujem i istinsku spoznaju da je Isus put, istina i život. Čudesno je iscijelio moje rane, oslobodio me tereta, promijenio me i blagoslovio na nevjerojatne načine, a to čini i dalje. Krštenje je za mene bio završni korak mog predanja Kristu, javno priznanje i službeni ulazak u zajednicu Kristovih sljedbenika, Kristovu Crkvu. Bila je to proslava Božje dobrote i milosti te čudesnih načina na koje dotiče i okuplja svoju djecu.

„A svima, koji ga primiše, dade vlast, da budu djeca Božja. Onima, koji vjeruju u ime njegovo, koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga." (Iv 1:12-13)

Lucija Đurek

Moja priča

Moja prva sjećanja ispunjena su slikama onih nesputanih i zaigranih dječjih dana, ali i onih koji su ostavili poneke rane. Kao dijete, voljela sam razgovore prije spavanja, zagrljaje roditelja i one molitve koje su me učile bake. Povremeno bih se molila Bogu da čuva moju obitelj. Činio se kao netko dobar tko bdije nad nama sa svojim anđelima. Odrastajući sam počela postavljati razna pitanja o svijetu oko sebe. Primjećivala sam da svijet ponekad nije baš tako dobro i sigurno mjesto i da se ljudi međusobno često povrjeđuju nastojeći ugoditi svojim vlastitim željama. U meni se rađala sotonska varka da Bog možda i nije tako dobar kada u svijetu ima toliko zla.

Nije mi bilo strano preuzimati tuđa stanja i emocije na sebe, nositi tuđe terete, ali mi je to bilo posebno teško kada sam to činila za svoje roditelje. Iako su me jako voljeli i bili požrtvovni, nisu znali Gospodina i zbog međusobnih nerazumijevanja nanosili su si emocionalne rane tijekom svog dugogodišnjeg braka, što se odrazilo i na moj osjećaj sigurnosti. Svađe, pa čak i najmanje razmirice, u mene su unosile veliki nemir. Tako sam se kroz pubertet počela zatvarati i moje lice postajalo je kameno. Bilo me sram pokazivati ili previše radosti ili previše tuge. Vjerojatno sam željela postati neutralna, neprimjetna s tom svojom prevelikom ranjivošću. Kao tinejdžerica već sam počela misliti kako sa mnom nešto nije u redu, a kako svijet nije prihvaćao tu moju ranjivost, jedino što mi je preostajalo je prilagoditi se ili „umrijeti".

Istinska želja bila mi je imati iskrena prijateljstva. Kako se nisam previše uklapala, ponekad sam osjećala veliki pritisak u društvu. To se često odražavalo na moje fizičko stanje i povremene poteškoće sa zdravljem. Uz to, pokušavala sam se uklopiti prihvaćajući ono što je društvo voljelo – izlaske, klubove, alkohol. U srednjoj školi upoznala sam svog dugogodišnjeg dečka i u svojoj glavi stvorila određeni osjećaj vrijednosti kroz tu vezu. No, sve je to bio samo nastavak dugogodišnje potrage za srećom, pripadanjem i ispunjavanjem praznina.

U nedostatku kršćanskih uzora kršćanstvo se nije činilo kao opcija, već je za mene postajalo sprdnja. Zamijenila sam ga idolima tražeći smisao u istočnim duhovnostima, New Ageu, uz povremeno isprobavanje opijata za opuštanje ili doticaj s transcendentalnim. Iako je neko vrijeme djelovalo kao da se stalno nadograđujem i duhovno budim, nikako nisam postizala neku zadovoljavajuću razinu. Sve češće sam se punila osjećajem krivnje i nemoći jer sve se svodilo samo na moje vlastite snage – stavljala sam se u prvi plan i doživljavala odgovornom za svoju sreću ili nesreću. Nijedan čovjek nije namijenjen da nosi tako velike terete. Sve to traganje dovelo me do točke u kojoj se više nisam imala za što uhvatiti, nijedna okultna disciplina nije ispunila prazninu, baš ništa me nije vodilo do željenog stanja ili rješavanja problema i rana iz prošlosti, tonula sam sve dublje.

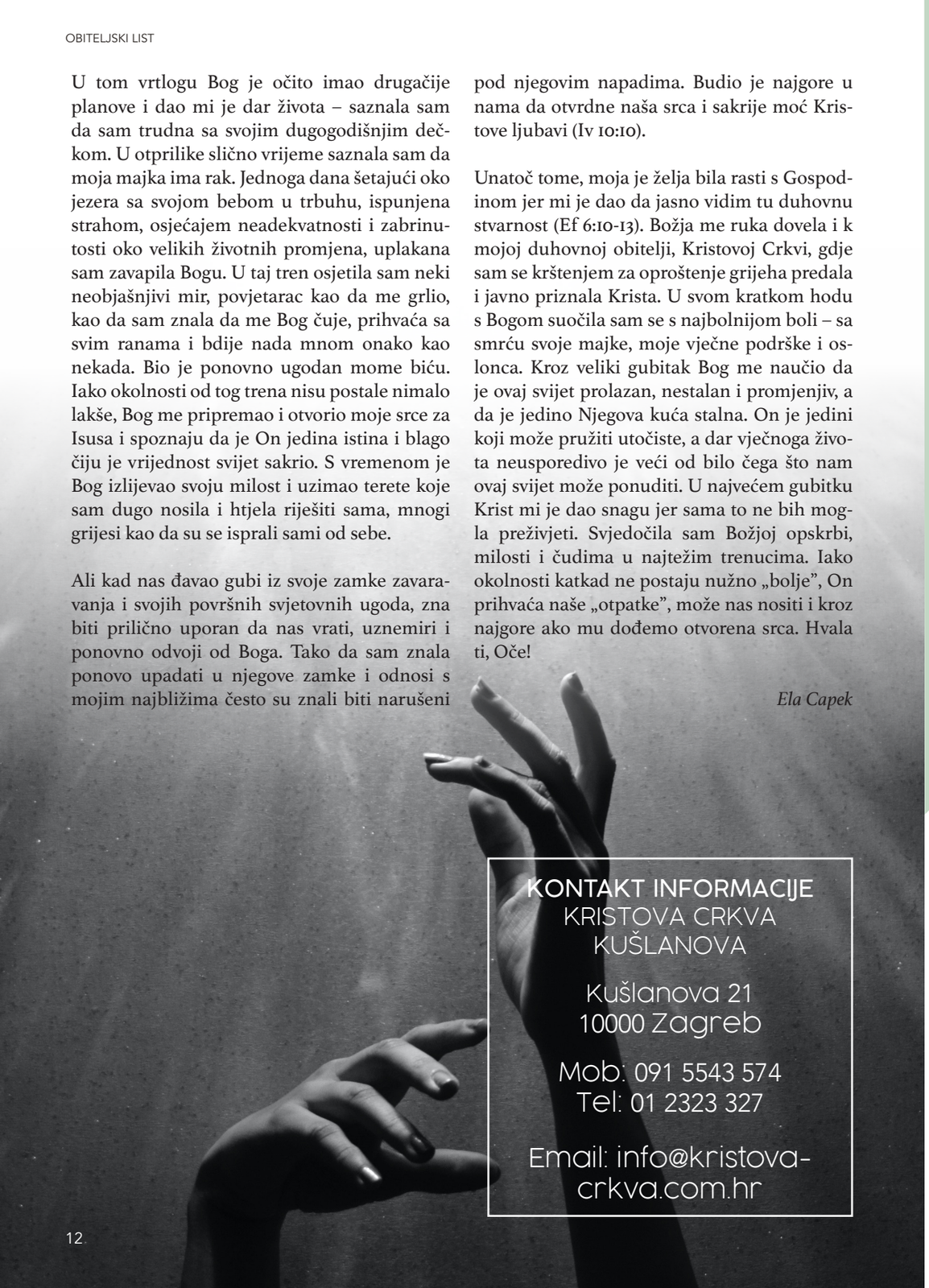

U tom vrtlogu Bog je očito imao drugačije planove i dao mi je dar života – saznala sam da sam trudna sa svojim dugogodišnjim dečkom. U otprilike slično vrijeme saznala sam da moja majka ima rak. Jednoga dana šetajući oko jezera sa svojom bebom u trbuhu, ispunjena strahom, osjećajem neadekvatnosti i zabrinutosti oko velikih životnih promjena, uplakana sam zavapila Bogu. U taj tren osjetila sam neki neobjašnjivi mir, povjetarac kao da me grlio, kao da sam znala da me Bog čuje, prihvaća sa svim ranama i bdije nada mnom onako kao nekada. Bio je ponovno ugodan mome biću. Iako okolnosti od tog trena nisu postale nimalo lakše, Bog me pripremao i otvorio moje srce za Isusa i spoznaju da je On jedina istina i blago čiju je vrijednost svijet sakrio. S vremenom je Bog izlijevao svoju milost i uzimao terete koje sam dugo nosila i htjela riješiti sama, mnogi grijesi kao da su se isprali sami od sebe.

Ali kad nas đavao gubi iz svoje zamke zavaravanja i svojih površnih svjetovnih ugoda, zna biti prilično uporan da nas vrati, uznemiri i ponovno odvoji od Boga. Tako da sam znala ponovo upadati u njegove zamke i odnosi s mojim najbližima često su znali biti narušeni pod njegovim napadima. Budio je najgore u nama da otvrdne naša srca i sakrije moć Kristove ljubavi (Iv 10:10).

Unatoč tome, moja je želja bila rasti s Gospodinom jer mi je dao da jasno vidim tu duhovnu stvarnost (Ef 6:10-13). Božja me ruka dovela i k mojoj duhovnoj obitelji, Kristovoj Crkvi, gdje sam se krštenjem za oproštenje grijeha predala i javno priznala Krista. U svom kratkom hodu s Bogom suočila sam se s najbolnijom boli – sa smrću svoje majke, moje vječne podrške i oslonca. Kroz veliki gubitak Bog me naučio da je ovaj svijet prolazan, nestalan i promjenjiv, a da je jedino Njegova kuća stalna. On je jedini koji može pružiti utočiste, a dar vječnoga života neusporedivo je veći od bilo čega što nam ovaj svijet može ponuditi. U najvećem gubitku Krist mi je dao snagu jer sama to ne bih mogla preživjeti. Svjedočila sam Božjoj opskrbi, milosti i čudima u najtežim trenucima. Iako okolnosti katkad ne postaju nužno „bolje", On prihvaća naše „otpatke", može nas nositi i kroz najgore ako mu dođemo otvorena srca. Hvala ti, Oče!

Ela Capek

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
KUŠLANOVA

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mob: 091 5543 574
Tel: 01 2323 327

Email: info@kristova-crkva.com.hr

Kristova Crkva Karaburma

Večera Gospodnja – prvi dan u tjednu

U mnogim obiteljima i kulturama postoje određene tradicije kada je u pitanju okupljanje oko stola. Isto tako, u vrijeme Pashe Židovi su jeli janjetinu (ili jaretinu), beskvasni kruh i gorko bilje, a pili bi crno vino.

Upravo odatle dolaze simboli tijela i krvi Kristove – kruh i vino koje blagujemo u spomen na Kristovo djelo na križu. No, postoji li određeni dan u tjednu na koji Bog želi da lomimo kruh? Biblija nam daje neke indikacije koje nam pomažu da vidimo što je Božji naum.

U Starom zavjetu bio je točno određen dan kada se, na primjer, trebala svetkovati Pasha (Lev 23:4-8). U Novom zavjetu ne nalazimo takve smjernice, a ipak smo uvjereni da je Božja volja da to činimo u nedjelju, prvog dana svakog novog tjedna, odnosno Dana Gospodnjeg, spomendana kad je Isus uskrsnuo od mrtvih.

Pogled na praksu ranih kršćana pokazuje nam da su na početku kršćani svakodnevno lomili kruh – barem u Jeruzalemu (Dj 2:42). Možemo to dobro razumjeti. Njihova ljubav prema Kristu bila je tako velika, a očekivanje Njegova povratka tako stvarno i neizbježno u srcima vjernika da su svaki dan lomili kruh kako bi se prisjetili Onoga koji je prije samo nekoliko mjeseci umro za njih na križu. Ali nekoliko godina kasnije primjećujemo promjenu u njihovoj praksi. Događaj u Djelima 20:7 vodi nas u Troadu, gdje je apostol Pavao stigao u velikoj žurbi jer je želio otići u Jeruzalem. Jasno je da je tamo stigao u ponedjeljak jer je ostao sedam dana do lomljenja kruha prvoga dana u tjednu, a taj prvi dan u tjednu današnja je nedjelja.

Nije samo praksa prvih kršćana u vezi s lomljenjem kruha ono što nas navodi na razmišljanje o nedjelji. U poslanicama nalazimo i neke neizravne naznake. Uzmimo 1. Korinćanima 16:1-2. Tu se radi o prikupljanju priloga koji se nije smio odvijati samo po potrebi već Pavao naređuje Korinćanima da stavljaju novac na stranu i skupljaju ga svakog prvog dana u tjednu. Postavlja se pitanje zašto Večeru Gospodnju ili lomljenje kruha imamo baš u nedjelju? Zašto to ne bismo činili kojim drugim radnim danom? Na to pitanje nije teško odgovoriti.

Prema židovskom računanju vremena, prvi dan kršćanskog tjedna bio bi osmi dan – dan koji je u simboličkom jeziku Starog zavjeta dan novog početka. Načelo zakona u Izraelu bilo je da su ljudi prvo morali učiniti nešto kako bi mogli ući u ostatak posljednjeg dana u tjednu – Šabat ili Subotu. Pod kršćanskom ekonomijom upravo je suprotno. Bog je započeo nešto novo. Kroz Gospodinovo djelo na križu On nam je darovao otkupljenje i mir, a da mi tome nismo ništa pridonijeli. Nije li onda ispravno naviještati Njegovu smrt i otkupljenje ljudskog roda?

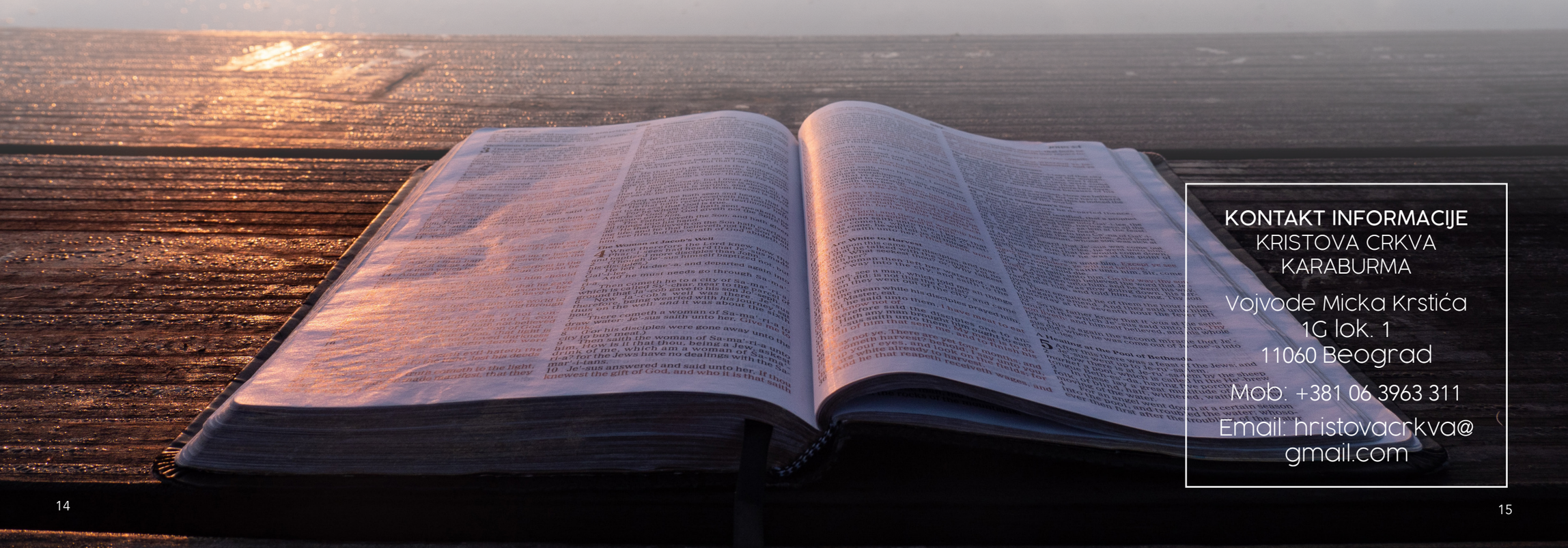
Istodobno, prvi dan u tjednu je dan uskrsnuća i Kristove pobjede nad smrću. Također prvog dana u tjednu učenici su se okupili u gornjoj sobi i čuli riječi uskrslog: „*Mir vama!*" (Iv 20:19). Prvog dana u tjednu započelo je novo stvaranje, čiji je Krist prvina. Stoga je prvi dan u tjednu doista prikladan dan za okupljanje kako bismo se sjetili onoga što se zbilo na Golgoti.

Netko će pak postaviti pitanje – je li ispravno okupljati se nedjeljom ujutro ili bismo se trebali držati Svetoga pisma i to činiti navečer? Nedvojbeno postoje argumenti u korist večeri. Pasha se u Starom zavjetu slavila navečer. Gospodinovo ustanovljenje same večere dogodilo se navečer (ovo vjerojatno objašnjava uobičajeni kršćanski izraz „večera"), a rani kršćani su lomljenju kruha također pristupali navečer (usp. Dj 20:7,11). Moramo imati na umu da je u vrijeme ranokršćanskog doba nedjelja bila običan radni dan jer su Židovi koji su postali vjernici bili u obvezi svetkovati Šabat kao službeni dan odmora i morali su raditi prvi dan u tjednu tj. u nedjelju. Tako je večer bila jedino moguće vrijeme za njihove susrete. Tek kada je kršćanstvo postalo priznata religija, u vrijeme cara Konstantina, koji je Milanskim ediktom 312. godine priznao kršćanstvo kao službenu religiju u Rimskom Carstvu, nedjelja je proglašena danom odmora.

To objašnjava zašto mnogi kršćani lome kruh nedjeljom ujutro. Povremeno nam se u glavi postavlja i pitanje moramo li to činiti svake nedjelje? Nije li dovoljno lomiti kruh jednom mjesečno ili jednom u tri mjeseca? Ili, zar ne možemo to činiti svaki dan kao rani kršćani? Bismo li se izložili opasnosti da to pretvorimo u puki formalan čin? Je li naša privrženost našem Gospodinu toliko svježa u našim srcima da bismo mogli svakodnevno lomiti kruh? Sada razmislimo o obrnutom slučaju – možemo li zamisliti nedjelju, a da ne razmišljamo o Gospodinovoj muci i Njegovoj pobjedi na križu? Nemoguće je doći u nedjelju na bogoslužje i ne čuti propovijed o križu, ne pjevati pjesme o križu, ne moliti u imenu Isusa Krista koji je umro za nas na križu.

Prva Crkva se sastajala prvi dan u tjednu, na dan kada je Krist uskrsnuo i pobijedio smrt, na Dan Gospodnji. Pavao kaže u Djelima apostolskim da su se prvoga dana u tjednu sastajali da lome kruh. Iz konteksta zaključujemo da je već u Pavlovo vrijeme to postao običaj – prvog dana u tjednu sjetiti se Kristove žrtve na križu pod prilikama kruha i vina, zahvaljivati za njegov čin spasenja, slaviti Boga zbog svega toga. Tako je Večera Gospodnja postala i jest središte kršćanskog bogoslužja.

Draško Đenović

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
KARABURMA

Vojvode Micka Krstića
1G lok. 1
11060 Beograd

Mob: +381 06 3963 311

Email: hristovacrkva@gmail.com

Biblijski institut

Pashalna večera kao preteča Gospodnje večere

Kada bi Isusovi učenici prvog stoljeća kojim slučajem mogli prisustvovati našim bogoslužjima i shodno tome onome što danas zovemo Gospodnja večera, mislim da bi bili neugodno iznenađeni onim što bi čuli i vidjeli. Naime, dobar je dio kršćanske teologije tijekom povijesti zanemario što biblijski, a što židovski karakter Gospodnje večere. Jer, ne bez razloga, ono što mi nazivamo Isusova Posljednja večera bila je Pashalna večera – posljednja.

Gospodnju večeru u poveznici s blagdanom Pashe trebamo prije svega promatrati u kontekstu cjelokupne biblijske priče. Ta priča započinje sa stvaranjem svijeta te pobunom, prvo u nebeskoj pa onda i u zemaljskoj obitelji, što ljudskom rodu donosi odvojenje od Boga i ropstvo tim nebeskim, tada zbačenim, sada zlim silama. Priča ide dalje tako da se ljudska kraljevstva i carstva koja štuju razne bogove iza kojih stoje zle sile smatraju zlim utvrdama. Bog želi povratiti ljudski rod nazad pod svoju vlast, no kako postići to da se čovjek poželi okrenuti od zla i bude slobodan od tih sila i posljedica zla? Tu sada dolazi na red priča o Pashi.

U hebrejskoj Bibliji Egipat je, uz Babilon, jedno od dva ključna mjesta u izraelskoj povijesti koji štuje razne bogove. Naime, Biblija jasno naučava da je društvena nepravda plod ili posljedica pogrešnog štovanja te da u slučaju Egipta, Jahve nema samo sukob s faraonom kao ljudskim oličenjem tog zlog sustava, već i s egipatskim božanstvima koja stoje u pozadini faraona i tog sustava (Izl 12:12). Zbog tog sustava Egipat postaje za Izraelce mjesto ropstva – fizičkog, ali i duhovnog.

Nadalje, Izlazak 8:22 pokazuje nam da su žrtve koje su prinosili Izraelci predstavljale svetogrđe za Egipćane, a žrtvovanje pashalnog janjeta bilo je javni čin odbacivanja egipatskog bogoštovlja, jer ovan je bio jedna od egipatskih svetih životinja dvaju egipatskih bogova (Amun i Khnum).

I konačno, Izlazak 6:6-7 na temelju kojeg se kasnije razvila praksa ispijanja četiri čaše vina za vrijeme pashalne večere, pokazuje da je cilj pashalnog izbavljenja dovođenje u Obećanu zemlju (Izl 6:8) gdje Izrael može živjeti u slobodi te služiti Jahvi cijelim svojim bićem (Pnz 6:4-5) i biti sredstvo dosezanja ostalih naroda da prepoznaju tko je pravi Bog i pokore se Njemu. Drugo, blagdan Pashe trebamo promatrati u kontekstu govora o Starom i Novom savezu.

Naime, nakon izbavljenja iz Egipta, biblijska priča vodi nas do knjige Izlaska 19.-24. poglavlja. U Izlasku 24, taj je „Stari" savez uspostavljen činom prinošenja žrtve i obrokom kojeg Mojsije sa svojim ljudima objeduje u Božjoj blizini. Isus u evanđeljima, u kontekstu tog blagdana i obroka, progovara o sklapanju Novoga saveza. Malo tekstova unutar hebrejske Biblije govori o pojmu „Novog saveza", a dva najvažnija teksta su Ezekiel 36 i Jeremija 31. Jeremija izričito spominje pojam „Novi savez" i naglašava Božju vjernost Izraelu govoreći kako će Bog sklopiti Novi savez „s domom Judinim i domom Izraelovim". Kršćanska teologija ponekad tumači ovu izjavu na način da se kaže kako je Otac sklopio novi savez sa Sinom ili da je Bog sklopio novi savez s Crkvom, pa tako „dom Judin i Izraelov" znači zapravo Crkva.

Podnaslovi u Bibliji nas ponekad mogu zbuniti. Tako u Bibliji u izdanju Kršćanske sadašnjosti, vidimo da u Jeremiji u 31. poglavlju, između retka 34 i 35 stoji podnaslov koji razdvaja govor o Novom savezu od onoga što slijedi u retku 35 i dalje. Jeremija jasno ističe da Bog sklapa Novi savez s Izraelom, i onda od retka 35 spominje da bez obzira na to što je Izrael bio nevjeran, Bog neće odbaciti njegovo potomstvo. I svoju odluku da će biti vjeran njima potvrđuje s dva „ako" u redcima 36 i 37. Poanta je ova: ako će zakoni koji se spominju u 36 ikada prestati, tada će i Izrael prestati biti narodom; ako će ljudi ikada moći otkriti dubine zemlje i visine neba, tada Izrael više neće biti Božji narod. No budući da ovi zakoni nikada neće biti poremećeni i budući da ljudi nikada neće moći otkriti sve dubine i visine, Izrael nikada neće prestati biti Božji narod. I tako, razmišljajući o Gospodnjoj večeri i spomenu obaju „domova" s kojima Bog sklapa Novi savez, sjetimo se s kime Isus blaguje tu pashalnu, posljednju večeru, i kome govori o Novom savezu. I ako spomen dvanaest apostola kao slike obnove Izraela povežemo s početkom četiriju kanonskih evanđelja koja, svako na svoj način, pokazuju kako Isus dolazi kao izraelski mesija, postaje nam jasno da Gospodnju večeru također moramo gledati u kontekstu sklapanja Novoga saveza s domom Judinim i Izraelovim.

Zaključno, Gospodnja večera puno je više od čina prisjećanja „Isus je umro za mene". Ona je čin prisjećanja odabira (Post 12), izbavljenja iz egipatskog ropstva (Izl 15) i ponovnog izbavljenja Izraela iz ropstva, čin prisjećanja Božje vjernosti svome narodu i zahvaljivanja Bogu za sve što je učinio da izbavi Izrael i priključi pogane u svoju zajednicu (čitaj Efežanima 2. i 3. pogl.).

Isus će u Luki 9:31 svoju smrt okarakterizirati kao „izlazak" (grč. exodus) i sebe će predstaviti kao pashalno janje. No, kako se pashalna žrtva ne prinosi za grijehe, tim je više značajno što s Pashom spaja i govor o Novom savezu i krvi koja se prolijeva za oproštenje grijeha (Mt 26:28). Time se poručuje kako se prava narav slobode očituje u slobodi od grijeha i ropstva zlim silama. I stoga, kada uzimamo Gospodnju večeru, neka to bude čin zajedničke zahvale za slobodu koju imamo zbog izraelskog Mesije, Krista – Isusa iz Nazareta.

Ervin Budiselić

Iz života Biblijskog instituta

Izdavaštvo

Učitaonici Biblijskog instituta u Gajevoj 9a održalo se predstavljanje knjige „Biblijski bestijarij – Mjesto i uloga životinja u Bibliji”, autora dr. sc. Danijela Berkovića gdje su govornici dr. sc. Danijel Berković, dr. sc. Boris Beck i dr. sc. Kotel DaDon govorili o mjestu i ulozi životinja u Bibliji.

U dvorani Kristove Crkve u Zagrebu u organizaciji Biblijskog instituta, održana je promocija knjige „Crkva za sva vremena i sve kulture”, autora dr. sc. Stanka Jambreka. Knjigu su predstavili sam autor te njezini recenzenti dr. sc. Ervin Budiselić i dr. sc. Dalibor Kraljik. Nakon što je spomenuo razlog nastanka ovog djela, autor knjige istaknuo je da je, zbog sve manje poslušnosti Bogu i Njegovoj riječi u današnje vrijeme, potrebno stvarati model Crkve za 21. stoljeće koji bi se trebao temeljiti na Svetom pismu, polazeći iz perspektive vječnosti, a ne iz svojih ograničenih gledišta.

Nakon toga smo predstavili knjigu poznatog teologa Larrya W. Hurtada „Na izvorima kršćanskog štovanja: Kontekst i karakter najranije kršćanske pobožnosti”. Predstavljanje knjige vodio je dr. sc. Danijel Časni, a predstavili su je Judita Paljević-Kraljik, prof., dr. sc. Ervin Budiselić te Goran Medved, mag. theol. Ova knjiga daje vrijedan doprinos raspravi o podrijetlu i razvoju kršćanstva te pokazuje u kakvom su svijetu živjeli prvi kršćani te što je značilo slijediti i štovati Isusa u to vrijeme.

U ediciji Bibliotheca Flaciana i u suizdavaštvu Sveučilišnog centra za protestantsku teologiju „Matija Vlačić Ilirik” te Biblijskog instituta iz Zagreba objavljena je knjiga „Svjedočanstvo propovijedanja”. Riječ je o prijevodu trećeg izdanja knjige „The Witness of Preaching” koja je već nekoliko desetljeća u svijetu jedan od najčešće korištenih udžbenika za homiletiku i propovijedanje na različitim razinama obuke. Njezin autor je čuveni homiletičar i propovjednik Thomas G. Long. Predstavljanje knjige održano je u ožujku u prostorijama Sveučilišnog centra, a knjigu su predstavili dr. sc. Perry Stepp, dr. sc. Jadranka Brnčić te doc. dr. sc. Enoh Šeba.

Predavanja

Što se tiče obrazovnih aktivnosti, u našim prostorijama nastavljamo i dalje s izvođenjem programa Napredno poznavanje Biblije te smo od početka ove školske godine održali tri predavanja: „Učeništvo na Isusov način” (Budiselić), „Prva poslanica Korinćanima” (Medved) te „Duhovno oblikovanje” (Bajić). Zahvalni smo Bogu i za pokretanje programa u Sarajevu gdje smo do sada održali predavanja iz predmeta „Uvod u Bibliju” (Medved) i „Teologija Biblije” (Budiselić). Naši predavači također izvode nastavu i na drugim teološkim školama u Hrvatskoj (Sveučilišni centar za protestantsku teologiju „Matija Vlačić Ilirik” te Visoko evanđeosko teološko učilište u Osijeku), a posebno nam je drago što je dr. Perry Stepp imao prilike održati predavanje i za Kyiv Theological Seminary na temu Uskrsa kao temelja za misiju i poslanje Crkve.

Uvijek nam je drago što surađujemo i s lokalnim crkvama pa smo u Kristovoj crkvi Samobor održali niz predavanja iz poslanice Efežanima. Također je u organizaciji EPC Našice i Biblijskoga instituta iz Zagreba u tamošnjoj crkvi održano i predavanje Judite Paljević-Kraljik na temu „Od prve do posljednje (biblijske) Pashe”. Nadalje, u EPC „Dar milosti“ iz Šibenika, Ervin Budiselić održao je seminar na temu „Spasenje dolazi od Židova (Iv 4:22)“. Svrha tog seminara bila je upoznati vjernike s ulogom i važnosti biblijskog Izraela za kršćansku vjeru i potaknuti vjernike na otkrivanje „baštine” koju imamo zbog Izraela i kojoj možemo pristupiti po Kristu (Ef 3:4-6).

Velika nam je radost što smo 3. travnja 2023. u prostorijama Kristove Crkve u Amruševoj mogli otvoriti Dokumentacijsko-istraživački centar za protestantsko-evanđeosku povijest, kojeg će voditi naš kolega dr. sc. Danijel Časni. Djelatnost novog Centra bit će usmjerena na istraživanje protestantizma te evanđeoskog svjetonazora kroz povijest na hrvatskom prostoru. Svrha Centra je prikupiti, dokumentirati i istražiti povijesnu građu crkava protestantsko-evanđeoske baštine na sustavan i kvalitetan način uz primjenu digitalizacije dostupne građe. Naime, kako bi se u budućnosti moglo učiti iz prošlosti, potrebno je povijesnu građu sačuvati, dokumentirati i arhivirati za buduće generacije revnih istražitelja bogate hrvatske povijesti. Budući da djelatnost i svrha ovog Centra može biti ostvarena jedino zajedničkim snagama i nastojanjima, posebno nam je drago što su ovoj svečanosti nazočili predstavnici Visokog evanđeoskog teološkog učilišta u Osijeku te Sveučilišnog centra za protestantsku teologiju „Matija Vlačić Ilirik".

Ervin Budiselić

DCP

OTVORENJE

DOKUMENTACIJSKO-ISTRAŽIVAČKOG CENTRA ZA PROTESTANTSKO-EVANĐEOSKU POVIJEST

KONTAKT INFORMACIJE
BIBLIJSKI INSTITUT

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mob: 097 7319 099
Tel: 01 2338 638

Email: bizg@bizg.hr
Web: bizg.hr

Kristova Crkva Varaždin

Život zajednice

Zajednički ručak

Doručak za žene

Primanje Vlatke Križanec u zajednicu

Druženje za tinejdžere petkom

Napredna grupa engleskog uz Bibliju

Katičin rođendan

Ivankin rođendan

Druženje za tinejdžere petkom

Nova radnica u varaždinskoj crkvi

U Kristovoj crkvi u Varaždinu došlo je do novih promjena u poslovima pa je tako radno mjesto administrativne tajnice preuzela Vlatka Križanec. Pored navedene službe u crkvi, vodi i tečaj engleskog jezika za početnike pod nazivom English Club i subotnje radionice s djecom. U daljnjem tekstu možete pročitati njezino svjedočanstvo i kako je Isus ušao u njezin život.

Grupa engleskog za djecu subotom

Svjedočanstvo

Pokušat ću vam ukratko ispričati svoje svjedočanstvo i ono što sam prošla do sada u ove 42 godine života koje mi je Gospodin poklonio po svojoj milosti.

Ono što su nekako egzistencijalni osjećaji i potreba svakog čovjeka jesu ljubav, prihvaćenost, pripadnost, biti priznat i cijenjen u društvu. Rođena sam u obitelji koja mi je pokušavala prenijeti životne vrijednosti najbolje što može, no svi smo svjesni da svijet u kojem živimo često na neki način diktira kako se ponašamo i odrastamo. Zakon koji vlada jest ako želiš biti voljen, prihvaćen, cijenjen – moraš biti najbolji! Najbolji u školi, sportu, poslu, najljepši i najpametniji jer ako je tako, imat ćeš dobar život.

S druge strane, ako nisi najbolji, smatraju te gubitnikom. I sama sam neko vrijeme bila rob takvog razmišljanja te sam pokušavala na sve načine biti najbolja u školi, odlična učenica, najbolja u sportu, u modi – to je bio moj život i neko vrijeme čak mi je i uspijevalo. No, kroz sve to vrijeme kod mene je bilo prisutno nezadovoljstvo koje se tijekom godina počelo sve više manifestirati.

Kad sam krenula u srednju školu, počela sam susretati ljude koji su bili bolji, ljepši, pametniji i izgubila sam se. Nisam se znala nositi s morem osjećaja koji su me preplavljivali od ljubomore i ljutnje do pitanja identiteta i svrhe u životu. Još se nisam ni pronašla, a već sam bila izgubljena. Bila sam obeshrabrena i razočarana jer sam se trudila u svemu, a i dalje sam bila nesretna. Stoga sam počela tražiti novo ispunjenje u cigaretama i alkoholu. Mislila sam da sam sada slobodna i ne moram robovati ovome svijetu i njegovim pravilima, da mogu raditi što god hoću. Ljutnja i buntovnost sve su više obuzimali moje srce.

S vremenom sam se počela zanimati za okultne stvari poput čitanja horoskopa, zatim Reiki, New Age i ostalo. U moj su život ušli razni idoli

u tami, a da toga nisu bili ni svjesni. No, ni ja sama nisam bila svjesna kakva vrata tame sam otvorila i kakva je to samo đavolska zamka bila. Ja sam mislila da sam napokon slobodna, a u moj život je ušlo toliko strahova, toliko paranoje, sve je krenulo po krivu. Dosegla sam dno svoga života i tako nesretna bez smisla i nade zavapila sam Bogu i tražila čudo.

Bog je čuo moj vapaj i učinio čudo. Ponekad, kada pomislimo na čudo, mislimo na neko brzo ili trenutno rješenje, no Bog je počeo svoje čudo u mome životu kao jedan proces. Vjerujem da su se neke stvari u mome životu dogodile kako bi me Bog ispraznio od mene same.

Rekla sam Bogu sve što sam učinila krivo, pokajala se i rekla mu neka On sada preuzme kontrolu. Bog je došao u moj život preko svoje riječi i danas sa sigurnošću mogu reći da je „Riječ Božja živa i djelotvorna, oštrija od svak-

og dvosjeklog mača i prodire do mjesta gdje se spajaju duša i duh, do središta naših zglobova i kostiju. Ona prosuđuje misli i namjere srca." (Heb 4:12)

Kada sam čitala retke iz Izaije 47:1 koji kažu: „Spusti se i sjedni u prašinu, djevice, Babilonska kćeri! Sjedi na zemlju, bez prijestolja, Kaldejska kćeri!", Božja riječ doprijela je do mene i do moga srca. Osjećala sam kako Bog i mene poziva da siđem, sjednem na zemlju, pustim svoje ja i dozvolim Njemu da radi u mome životu. Jedino Bog je taj koji me može uistinu razumjeti, učvrstiti, utješiti. Kada sam se ponizila pred Bogom i pustila da On radi u mome životu – sve se promijenilo. Prvi put uistinu sam se osjećala voljenom, prihvaćenom, a moj život dobio je novi smisao.

Dobro je biti odličan u školi, dobro je biti najbolji sportaš ili najbolji u poslu. No, sve to bez Boga i dalje ostavlja prostora za osjećaj neispunjenosti i praznine. Tu prazninu može ispuniti samo Bog. Pomirenje sa živim Bogom može donijeti našoj duši onaj istinski mir, radost i sigurnost u to da smo voljeni i prihvaćeni u našem Gospodinu Isusu Kristu. Njemu neka je sva slava kroz vjekove!

Vlatka Križanec

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
VARAŽDIN

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Mob: 042 311 202

Web: kristova-crkva.hr
Email: kristova-crkva@vz.htnet.hr

Kristova Crkva Trogir - Nova nada

Kršćanska motoristička udruga

U svibnju je održana konferencija CMA Europe u Trogiru (Seget – Hotel Medena). Skraćenica CMA zapravo predstavlja „Kršćansku motorističku udrugu", u originalu „Christian Motorcyclists Association".

Naša zajednica KC Nova nada ima sedam članova CMA udruge, a u cijeloj Hrvatskoj ima ih nešto više od 25. Nova nada je aktivno sudjelovala na konferenciji (dio slavljeničkog benda, propovijed, Gospodnja večera) te su članovi crkve u Trogiru prisustvovali zajedničkoj službi s CMA Europe u nedjelju, 21. svibnja. Osnovni cilj ove udruge je širenje evanđelja Gospodina Isusa Krista u svako područje motorističke „bajkerske" zajednice. Sama udruga osnovana je 1975. s idejom jednog čovjeka koji se zove Herb Shreve. Ljubav prema Kristu je nadišla granice te su „bajkeri" diljem SAD-a mogli vidjeti i čuti neke „čudne" motoriste čiji je logo sklopljene ruke na Bibliji uz poruku „Riding for the Son", tj. „Vozimo za Sina (Isusa)". Danas je CMA zahvatio cijelu Ameriku te se proširio u više od 40 zemalja diljem svijeta i broji preko 120.000 članova.

CMA Hrvatska ugostila je u Trogiru 150 kršćana motorista iz Latvije, Španjolske, Finske, Luksemburga, Makedonije, Bugarske, Njemačke, Švedske, Portugala, Nizozemske, Italije, Rumunjske te desetak članova iz SAD-a. Bog je blagoslovio uloženi trud te je konferencija bila čudesna, s dolaskom ljudi iz svijeta koji su vidjeli nešto novo za njih. Kvalitetno vrijeme, molitva, vožnja, propovijedi, intervjui i pjesme slavljenja – sve je to bilo dio konferencije koja nas je još više spojila, ohrabrila i povezala u Isusovom imenu. Bilo je prekrasno biti zajedno s ljudima koji su na svaki stih ili notu Isusova imena dizali ruke te svi zajedno glasno pjevali: „Holy, there is no one like You" – „Svet si, nitko nije kao ti".

Darijo Miletić

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA TROGIR

Ulica Kardinala Alojzija Stepanica 78c

Mob: 091 572 3688
Mob 2: 091 591 5823

Facebook: Nova Nada

Email: udrugainspirata@gmail.com

Kristova Crkva Rijeka

Preuređenje prostora „Košute"

Otac naš nebeski i ove godine podario nam je svoje darove mira i blagoslova. Prostor „Košute" napokon je dobio svoju pravu funkciju. Namjena ovog prostora je da bude prenoćište za majke čija djeca dolaze na liječenje u dječju bolnicu Kantrida.

Za održavanje čistoće i komoditeta prostora te za doček i smještaj majki brinu se sestre iz crkve koje također stoje i na raspolaganju majkama za duhovnu pomoć, razgovor ili pak utjehu. Sada su u četiri sobe na katu smještene tri mlade djevojke i dva dječaka s odgajateljicama. Hvala Gospodu, za sada sve dobro funkcionira.

U donjem djelu zgrade uređuje se prostor za malu djecu u kojem će se za vrijeme službe provoditi čuvanje djece.

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA RIJEKA

Dr. F. Kresnika 31
51000 Rijeka

Mob: 098 900 5447

Email: kristova.crkva.rijeka@gmail.com

Krštenja

Radosne trenutke imali smo 21. svibnja 2023. kada smo svjedočili krštenju naših mladih vjernika Kristijana Gavrića, te Antonia i Nikoline Larma. Nikolina i Antonio mladi su bračni par koji su spoznali žrtvu koju je Isus Krist podnio za spasenje od smrti za svakoga od nas i zajedno s mladim Kristijanom potvrdili su svoje svjedočanstvo da je Isus Krist njihov osobni Spasitelj i Gospodin krštenjem u moru na Kantridi. Nakon toga ostali smo dugo na druženju u prostoru zajednice.

OD NJEGA – Sva milina, sav mir, sva utjeha, sva snaga, darovana mnoga blaga.
PO NJEMU – Put otvoren k Ocu po tepihu spasenja, prihvaćanje oprosta i svih pomirenja.
ZA NJEGA – Želim krojiti njegovim krojem, biti ud njegova tijela, zastava njegova imena! Kao On, poslušnost svome Ocu, ja njemu svoju dajem.

UVVID

Udruga veterana, vojnika i domoljuba (UVVID) imala je brojne aktivnosti u prethodnoj godini. Njihov film o stranim dragovoljcima koji su se borili u Domovinskom ratu na strani Hrvatske: „1991.– tko je tvoj bližnji?" prikazan je na HTV-u i to na sam Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata. Velika je stvar da je film prepoznat i izvan Hrvatske te je pobjednik filmskog festivala u New Yorku u kategoriji stranog dokumentarnog filma.

Upravo su dvoje stranaca zaslužni za veliki podvig koji je u prvoj polovici godine ostvaren u organizaciji udruge. Američki Hrvat Werner Ilić te Škot Martin Cruickshank krenuli su pod hrvatskom zastavom čamcem na vesla preko Atlantskog oceana. Početak je bio iz Velike Gorice simbolično 15. siječnja, na tridesetu obljetnicu međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, a onda veslajući s Kanarskih otoka do Barbadosa, svoj su požrtvovni podvig uspješno okončali na sam Dan planeta zemlje 22. travnja. Ovaj događaj izazvao je veliku medijsku pozornost i njegovi odjeci bit će još dugo prisutni u hrvatskoj javnosti.

Osim spomenutih „velikih projekata", udruga je nastavila i sa sportskim i socijalnim aktivnostima poput Braniteljskog troboja – ekipnog natjecanja branitelja i prijatelja uz pikado, šah i bilijar koji se treću godinu zaredom održao uz potporu Ministarstva hrvatskih branitelja.

Također, karitativni dućan Udruge nastavlja svoju humanitarnu djelatnost, a plan je i pronalazak većeg i prikladnijeg prostora za dućan. Idealna lokacija koja bi odgovarala viziji bila bi na području Novog Zagreba.

Osmu godinu zaredom u Crikvenici je održana međunarodna konferencija „Adria Interaction". Okupili su se gosti iz Europe i SAD-a uključeni u rad svojih vojnih i veteranskih organizacija kako bi pod naslovom konferencije: „Rat i mir" zajedno razgovarali i molili o važnim temama koje su postale još aktualnije zbog trenutnog sukoba u Ukrajini. U sklopu konferencije organiziran je zajednički izlet u Pulu na razgledavanje vojnog kompleksa tunela. Uz druženje i prigodan program vodstvo udruge održalo je i godišnju skupštinu.

Udruga je također započela s provedbom trećeg EU projekta „Briga za bližnje 2" prijavljenog u sklopu poziva „Zaželi – zapošljavanje žena – faza III". Vrijednost projekta iznosi oko 100.000 eura, a kroz njega je zaposleno 16 osoba koje vode brigu o 100-tinjak krajnjih korisnika.

Dražen Hrženjak, predsjednik UVVID-a

UVVID
ZAJEDNO U RATU, ZAJEDNO U KRISTU

KONTAKT INFORMACIJE
UVVID

Prilaz baruna Filipovića 21
10000 Zagreb

Mob: 091 2987 985

Email: info@uvvid.hr
Web: uvvid.hr

Prijevodi Biblije

Poznata je činjenica da je Biblija najprevođenija knjiga na svijetu. Pronašao sam podatak da je Biblija do danas prevedena na 724 jezika, a Novi zavjet na još dodatnih 1617 jezika (izvor: Wycliffe Global Alliance). Reformatori su od 16. stoljeća nadalje nastojali prevesti Bibliju na što više narodnih jezika, kako bi obični ljudi mogli čitati i razumjeti Božju poruku te tako iskusiti spasenje i život s Bogom. Tada je prevođenje Biblije bilo opasno po život zbog stava službene religije, ali reformatori su bili spremni i na krajnju žrtvu kako bi ispunili Kristov nalog da svima prenose radosnu vijest o spasenju po Isusu Kristu i da učine sve narode Kristovim učenicima. I danas je u nekim zemljama prevoditi ili posjedovati Bibliju opasno po život.

Zato trebamo cijeniti slobodu koju imamo i redovito čitati Božju riječ.Na hrvatskom jeziku imamo lijepi broj od desetak prijevoda Biblije i Novog zavjeta (vidi članak na poveznici: https://hrcak.srce.hr/clanak/38573). No, zašto imamo više različitih prijevoda Biblije? Zašto ne postoji samo jedan prijevod? Jedan odgovor je da svaka generacija treba prijevod Biblije na jezik koji je razumljiv toj generaciji jer se jezik s vremenom mijenja. Drugi odgovor je da postoje različiti modeli prijevoda Biblije. Stari zavjet izvorno je velikom većinom pisan na hebrejskom jeziku, dok su manji dijelovi teksta na srodnom aramejskom jeziku. Novi zavjet pisan je na starogrčkom jeziku (koine ili „zajednički" grčki) koji je bio službeni jezik čitavog Rimskog Carstva. Ono što želimo postići u prijevodu je točnost (da je tekst vjeran izvornom tekstu), jasnoću (da se tekst lako čita i razumije) i ljepotu (da je tekst tečan i pamtljiv). To nije lako s obzirom da se prevodi s drevnih jezika drevnih kultura. Postoje i različiti modeli prijevoda, a oni su: doslovni prijevod (riječ za riječ), dinamički prijevod (misao za misao) i slobodni prijevod (ideja za ideju). Evo jednog primjera različitih prijevoda. U Psalmu 92:10 psalmist zahvaljuje Bogu:

(1) „Uzdigao si moj rog kao u bivola." To je doslovni prijevod hebrejskog izraza koji simbolizira snagu, ali je teže razumljiv za današnjeg čitatelja.

(2) „Učinio si velikom snagu moju kao u bivola." ili „Učinio si me jakim poput bika." To su dinamički prijevodi koji pružaju ekvivalent hebrejskom izrazu na našem jeziku.

(3) „Učinio si me jakim poput bizona u napadu." To je slobodni prijevod koji ide dalje od samog prijevoda u tumačenje teksta današnjim izrazima te tako prenosi autorovu ideju.

Primjer doslovnog prijevoda je Varaždinska Biblija, a za Novi zavjet je to prijevod Duda-Fućak. Dinamički prijevodi su Šarićev prijevod i prijevod Kršćanske sadašnjosti, ali se koristi zastarjeli jezik s imperfektima i aoristima koje danas ne koristimo u komunikaciji. Suvremeni prijevod je dinamički prijevod na današnji jezik. Slobodni prijevod na hrvatskom jeziku nemamo, osim Knjige o Kristu, što je prijevod jedne slobodne engleske verzije.

Sedam godina radio sam kao glavni urednik na suvremenom hrvatskom prijevodu Biblije. Glavni cilj bio nam je napraviti dinamički prijevod koji se lako čita i razumije. Izvorni autori Biblije pisali su tekstove tako da ih ljudi mogu razumjeti. Novozavjetni autori bili su osobito misijski orijentirani i zato su njihovi tekstovi pisani običnim zajedničkim grčkim jezikom njihova vremena, a ne klasičnim grčkim, s ciljem da širok krug čitatelja što bolje razumije Božju poruku. Smatramo da takav treba biti i današnji prijevod. Ako želite čitati Bibliju u suvremenom prijevodu, javite se redakciji za besplatan primjerak ili skinite besplatnu aplikaciju za mobitel, Biblija – suvremeni hrvatski prijevod.

Goran Medved, mag. theol., glavni urednik suvremenog hrvatskog prijevoda

Hrvatska za Krista

Promjene u službi

Nakon osam godina rada kao upravni direktor službe „Hrvatska za Krista”, Jura Lazar započeo je rad u novoj službi kao direktor za Središnju Europu EEM-a (Istočnoeuropske misije). Rad u službi „Hrvatska za Krista” preuzela je Željka Vuk, donedavna tajnica i voditeljica dječjih službi u varaždinskoj crkvi, a Jura Lazar će nastaviti služiti u službi kao član Upravnog odbora. Timu „Hrvatske za Krista” pridružili su se i Kyle Thomas iz Tulse i Paul Wert iz Washingtona, kao predstavnici službe u SAD-u. Oni će kontaktirati crkve koje podupiru službu, dijeliti s njima novosti i predstavljati planove za budućnost. Na ovaj način još ćemo više ojačati vezu između Hrvatske i SAD-a i svih koji rade zajedno u ovoj službi. Zahvalni smo za rad Jure Lazara na mjestu upravnog direktora i njegov doprinos za razvoj ove službe na razinu na kojoj je danas. Očekujemo da će uz Božju pomoć i uz novi model vodstva „Hrvatska za Krista” nastaviti rasti i u budućnosti.

EEM (Istočnoeuropska misija)

Od travnja Jura Lazar je preuzeo novu dužnost regionalnog direktora Istočnoeuropske misije (EEM) za Srednju Europu.

EEM je crkvena služba nastala u okviru Kristovih Crkava u Teksasu u SAD-u početkom 60-ih godina. Ono što je motiviralo osnivače ove službe bila je nasušna potreba za Biblijama na jezicima naroda koji su se tada nalazili iza tzv. „željezne zavjese” koja je podijelila Europu nakon završetka Drugog svjetskog rata. Milijuni ljudi koji su pripadali komunističkom bloku u tadašnjoj Europi jednostavno nisu imali mogućnosti prevođenja, tiskanja, a pogotovo distribuiranja Biblije na svojim jezicima. Američki misionari, kada su shvatili da Božja riječ jednostavno nije dostupna milijunima ljudi, započeli su službu koja se sastojala od prevođenja, tiskanja i distribucije Biblija. Kada kažemo distribucije, moramo razumjeti da se ona odvijala izvan službenih zakona i propisa koji su zabranjivali uvoz veće količine Biblija u tadašnje komunističke zemlje. Tako da su ti prvi misionari na razno razne načine prenosili Biblije preko željezne zavjese i tamo ih jednostavno darovali svakome tko ih je htio primiti.

U međuvremenu, nakon više od 60 godina postojanja, EEM danas djeluje u preko 30 zemalja i distribuira Biblije i biblijske materijale na više od 20 jezika. Sve što ova sjajna služba čini može se podvesti pod geslo koje glasi: „Biblija, mi želimo da je svatko dobije.”

U današnje vrijeme svatko može vrlo lako naručiti Biblije i biblijske materijale za koje EEM posjeduje pravo na distribuciju preko internetske stranice: www.eemeurope.org.

Završetak snimanja audio Biblije

Završen je projekt snimanja audio verzije suvremenog prijevoda Biblije. Projekt je započet u svibnju 2021., u suradnji sa Dubravkom Sidorom, legendarnim spikerom Hrvatskog radija i profesionalnim dramskim glumcem. Pokrenut je proces uključivanja audio Biblije u aplikaciju Biblija SHP, tako da će se u sklopu aplikacije uz pisanu Božju riječ moći i reproducirati audio zapisi za cijelu Bibliju na pametnim telefonima.

KONTAKT INFORMACIJE
HRVATSKA ZA KRISTA

Ulica braće Krajanski 14

Mob: 098 301 172
Tel: 042 311 202

Email: info@croatiaforchrist

Tumačenje večere Gospodnje

Obred Gospodnje večere, euharistije ili pričesti razumije se na drugačiji način u Rimokatoličkoj ili Pravoslavnoj Crkvi, od načina na koji taj isti obred tumače Crkve reformacijske baštine. Smisao ovoga teksta jest pojasniti neke od razlika na način da prosječni čovjek shvati u čemu je razlika i koji je zapravo smisao ovog obreda.

Rimokatoličko vjerovanje

Rimokatolička Crkva uči da je Krist na Posljednjoj večeri ustanovio obred Gospodnje večere koji je sama srž svete mise. Kada je Isus izgovorio retke koje nalazimo u evanđeljima iznad kruha i vina, vjeruje se da je u tom trenutku taj kruh i to vino doživjelo promjenu. Kruh je postao Njegovo tijelo, a vino Njegova krv, nakon čega je Isus te darove prinio Bogu Ocu kao žrtvu te ih je dao svojim učenicima da jedu i piju. Dakle, za vrijeme obreda euharistije dolazi do posvećenja i do pretvorbe kruha i vina koji se mijenjaju silom Duha Svetoga. Taj proces pretvorbe koji se događa prilikom služenja svake mise naziva se ***transupstancijacijom***. Ovo je teološki izraz koji opisuje da se supstanca, tj. unutrašnja bit kruha i vina mijenja, dok njihov vanjski izgled ostaje isti, tj. nepromijenjen. Ovakvo objašnjenje vuče svoje korijene u antičkoj filozofiji od Aristotela koji je tvrdio da se svaka tvar sastoji od pojave – ima svoj vanjski izgled, te od supstance – svoje unutrašnje biti. Na ovaj način promijenjeni kruh i vino sadrže svu puninu Krista u svakoj mrvici kruha i u svakoj kapi vina. Zbog toga vjernici kada prolaze pokraj hostije moraju kleknuti, tj. iskazati štovanje Kristovoj prisutnosti u hostiji. Rimokatolička Crkva također uči da kako nam je fizička hrana potrebna za naše fizičko tijelo, na jednak način nam je potrebna pričest za naše duhovno tijelo. Tijekom uzimanja pričesti svaki put kada svećenik pruža hostiju, on govori „Tijelo Kristovo", a vjernik odgovara riječju „Amen", čime vjernik svaki put izrijekom potvrđuje svoje vjerovanje u transupstancijaciju. Rimokatolička Crkva uči da posvećenu hostiju treba štovati jednakim stupnjem štovanja kao i samoga Boga jer promijenjena hostija, u svojoj promijenjenoj unutrašnjoj biti, ustvari sadrži Boga u punini. Svake godine kada se slavi blagdan Tijelova, posvećena hostija stavlja se u pozlaćenu pokaznicu i u procesiji se nosi po gradovima i selima. To je blagdan posvećen transupstancijaciji, tj. posvećenju i pretvaranju kruha i vina u doslovno tijelo i krv Isusa Krista. Službeno vjerovanje Rimokatoličke Crkve je da se za vrijeme pretvorbe ponovo odvija Kristova žrtva.

Pravoslavna Crkva

Pravoslavna Crkva također je mišljenja da su kruh i vino uistinu tijelo i krv Kristova. Pravoslavna liturgija ima paralele sa židovskim bogoslužjem u hramu. Za razliku od rimokatoličkog nauka o euharistiji, pravoslavna teologija ne poznaje konkretnu formulu po kojoj svećenik izvršava pretvorbu. Misterij euharistije događa se po liturgiji kao cjelini, pri čemu zaziv Duha Svetoga nad darove ipak ima središnje značenje. Pravoslavna Crkva ne poznaje filozofsko objašnjenje o načinu na koji se pretvorba događa. Izraz transupstancijacija se obično ne upotrebljava, a djelomično se čak i eksplicitno odbacuje. Euharistija vrijedi kao žrtva, točnije kao uprisutnjenje žrtve Kristove. U Pravoslavnim Crkvama kruh koji se posvećuje je napravljen od kvasnog kruha koji je za vrijeme pečenja označen kršćanskim simbolima. Kvasni kruh označava prispodobu o Kraljevstvu Božjem, vino koje se rabi u euharistiji je obično crveno i miješa se s jednom trećinom kipuće vode tako da se dobije tjelesna temperatura «bevande» kojom se služi misa. Kruh i vino se prije podjele vjernicima pomiješaju u jednom zlatnom kaležu i onda se ta smjesa s malom zlatnom žlicom dijeli vjernicima. Ako preostane, taj ostatak svećenik jede još za vrijeme liturgije, ne čuva se. Kao što čuvanje nije uobičajeno, tako ni čašćenje euharistijskog kruha nije uobičajeno izvan liturgije. Pravoslavna Crkva ne poznaje tijelovske procesije. Samo ako se pričest nosi nekom bolesniku koji je u krevetu, odvaja se dio kruha koji se ne mješa s vinom. Preostali, vanjski dio kruha kojeg se blagoslovi ali ne konsekrira (tzv. Antidoron) dijeli se nakon liturgije vjernicima koji ga odmah pojedu ili ponesu kući. Taj blagoslovljeni kruh mogu konzumirati i nepravoslavni vjernici.

Vjerovanje Crkava reformacijske baštine

U Crkvama reformacijske baštine obred Gospodnje večere ima drugačiji smisao i razumije se na drugačiji način jer svoje vjerovanje crpe isključivo iz Riječi Božje – Biblije. Tako u Bibliji nalazimo da je Gospodnja večera spomen na Kristovu žrtvu (1 Kor 11:24-25). Samim time, kruh i vino služe kao simboli tijela i krvi. Ti simboli se ne mijenjaju već samo predstavljaju tijelo i krv Kristovu. Crkve reformacijske baštine također odbacuju vjerovanje u pretvorbu jer je to čin „jedenja ljudskog tijela" koji je neprihvatljiv biblijskom nauku. Čitajući Sveto pismo, možemo zaključiti kako apostoli prilikom Posljednje večere s Isusom nisu smatrali da je došlo do pretvorbe vina u Njegovu krv jer bi zasigurno upitali Isusa da im pojasni taj čin, budući da je Židovima bilo strogo zabranjeno piti bilo kakvu krv. Isto tako, nakon završetka obreda, Isus govori o „ovom trsovom rodu", dakle vino naziva – vinom, tj. vino ostaje vino, a ne pretvara se doslovno u krv.

Svrha Gospodnje večere

U Lukinom evanđelju 22:19 stoji Gospodinova zapovijed: „Ovo činite na moju uspomenu."Prisjećajte se moje žrtve kroz kruh koji lomite, kao simbol tijela koje je bilo bičevano, slomljeno i na kraju probodeno, i kroz vino koje pijemo, kao simbol krvi koja je bila prolivena za naše grijehe. Pored prisjećanja, dijeljenje kruha i vina među vjernicima čini posebno zajedništvo Crkve s Kristom. To je poseban oblik štovanja i zahvaljivanja. U Prvoj poslanici Korinćanima 11:26 čitamo da se Gospodina trebamo prisjećati kroz obred Gospodnje večere „dok On ponovo ne dođe". Krist je uzašao Ocu u nebesku slavu i duhom i tijelom, dakle, On je danas živ i njegovo tijelo prebiva u zajedništvu s Ocem na nebu. Kruh i vino potrebni su nam „dok On ponovo ne dođe" kada će među nama prebivati i u tijelu pa tada kruh i vino više neće biti potrebni.

Jura Lazar

Vijesti

Duhovna obnova u Crikvenici

Od 10. do 14. travnja održana je 27. Duhovna obnova Kristovih Crkava u Crikvenici. Tema ovogodišnjeg seminara bila je Slijediti Krista. Phil Brookman, propovjednik iz Kristove Crkve u Edmondu u Oklahomi, u svom jedinstvenom stilu govorio je o tome što to znači slijediti Isusa, kako ga slijediti kad nastupe teška vremena te zašto postoji bol kada slijedimo Isusa.

Diskusijske grupe

Sudionici duhovne obnove u večernjim su satima uživali u predavanjima Phila Brookmana, a tijekom prijepodneva u grupama su dijelili svjedočanstva i razmišljanja o predavanjima.

Sudionici su, osim grupa na hrvatskom jeziku, imali na izbor i grupe za vježbanje engleskog jezika koje su vodili američki gosti, a za sudionike iz Ukrajine organizirana je grupa s prijevodom na ukrajinski.

Program za djecu i tinejdžere

Tijekom diskusijskih grupa djeca su imala svoje radionice s Vlatkom Križanec, Željkom Vuk i Becki Nored, dok su tinejdžeri uživali u zabavnim edukativnim aktivnostima s timom Jamesa Noreda koji su činili Mark Hill iz Velike Britanije, Samuel Topi i Ardit Xhuvelij iz Albanije, David Silva iz Kolumbije te Drago i Hana Žuljić iz Zagreba. Zahvalni smo našim gostima koji su se trudili na interaktivan i dobi primjeren način približiti duhovnost najmlađima i tinejdžerima.

Krštenje

Vrhunac duhovne obnove bilo je krštenje troje tinejdžera – Une, Lane i Adama. Ti mladi ljudi odlučili su svoje živote predati Bogu i krstiti se na temelju svoje vjere. Radost zbog onoga što Gospodin čini u tim mladim životima bila je zarazna te im istom tom Gospodnjom radošću želimo dobrodošlicu u njihovu duhovnu obitelj.

Pokreni se – Festival duhovne glazbe

Ove godine održan je četvrti po redu festival duhovne glazbe u Varaždinu pod nazivom Pokreni se. Organizatori su bili Crkva Emanuel, Crkva „Svjetlo svijeta", Crkva Isusa Krista iz Murskog Središća te Kristova Crkva Varaždin. Uz obilje glazbenog programa, kratke duhovne poruke podijelili su pastori navedenih crkava, a djeca su uživala u dječjoj priči Superknjige uz glavnog junaka – Gizma.

PEV

Početkom lipnja održana je redovna sjednica skupštine Protestantskog evanđeoskog vijeća u Republici Hrvatskoj (PEV). Sjednicu je otvorio predsjednik PEV-a Damir Špoljarić, dok je Željko Mraz dao kratku uvodnu biblijsku poruku i predvodio zajedničku molitvu. Prisutni su razgovarali o dosadašnjem radu u ovoj godini te o planu rada PEV-a u drugom dijelu godine, pri čemu je posebno istaknut susret i radni sastanak vodstava četiri denominacije članica PEV-a (Saveza baptističkih crkava, Evanđeoske pentekostne crkve, Crkve Božje i Kristove Crkve) koji će se održati početkom rujna.

Glavni tajnik PEV-a Dalibor Kraljik podnio je izvještaj o radu između siječnja i svibnja 2023. godine. Izvijestio je o komunikacijskim i predstavničkim aktivnostima u ime PEV-a, aktivnostima oko organiziranja PEV susreta u rujnu, redizajniranju i dosadašnjem radu internetske stranice te je također dao i sažetu analizu ključnih ideja prikupljenih u dijalogu s članovima skupštine PEV-a koje će biti temelj za daljnje profiliranje i rad PEV-a.

Na sjednici je Ratko Medan potaknuo i temu osnivanja zaklade za revitalizaciju pastorske službe članica PEV-a koja bi bila podupirana od strane pripadajućih PEV denominacija, obrazovnih institucija, poslovnih ljudi i slično, s ciljem osiguravanja određene financijske potpore mladim pastorima koji bi ušli u službu. Prijedlog je podržan od strane svih članova za molitvu i promišljanje o njezinom daljnjem razvoju.

Sjednica je zaključena zajedničkim ručkom i zajedništvom članova Skupštine.

Dalibor Kraljik

Konferencija „Biblija i društvo: Knjiga koja je promijenila sve"

Dana 20. svibnja 2023. u Maloj dvorani Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, održana je konferencija pod nazivom „Biblija i društvo: Knjiga koja je promijenila sve" u organizaciji Biblija 365.

Predavanja je održao Vishal Mangalwadi, kršćanski filozof, borac za ljudska prava, društveni reformator i pisac koji govori o utjecaju Biblije na razvoj društva. Održana je i panel-diskusija na temu utjecaja Biblije na razvoj hrvatskog društva. Osim predavanja na konferenciji, Mangalwadi je prisustvovao susretu sa zagrebačkim studentima u Movie pubu u Zagrebu te je održana promocija njegove posljednje knjige „Ova je knjiga promijenila sve" u knjižari Fraktura u Zagrebu te u zgradi Scheier u Čakovcu.

54. biblijski kamp Kristove Crkve

Od 11. do 18. kolovoza održao se 54. biblijski kamp Kristove Crkve na otoku Ugljanu u kampu Činta. Tema ovogodišnjeg kampa bila je „Živite svoj najbolji život" gdje nas je u večernjim porukama vodio Gordon Dabbs, gost propovjednik iz Teksasa.

Tijekom dana održane su i radionice za djecu, grupe za tinejdžere pod vodstvom gosta iz Amerike Kayla Thomasa te isto tako održane su grupe za mlade i odrasle na kojima su sudionici mogli uživati u duhovnim blagoslovima te dijeliti radost istinskog zajedništva u Kristu. Vrhunac cijelog kampa bila su tri krštenja.

Kristili su se Marko Crnčec, Maja Dominić te Lana Ilić. Želimo im dobrodošlicu u duhovnu obitelj i obilje Božjeg blagoslova u njihovim mladim životima!

Konferencija Vijeća Kristovih Crkava

U Daruvaru je početkom ožujka održana osamnaesta godišnja konferencija Vijeća Kristovih Crkva u RH pod temom „Božja riječ nozi je mojoj svjetiljka". Konferenciji su prisustvovali gotovo svi predstavnici mjesnih crkava sa svojim suradnicima. Uvodnu poruku imao je Zvoko Kovačić, pastor jedne od daruvarskih crkava. Brat Zdravko Konecky podijelio je s prisutnima svoje snažno svjedočanstvo vjere. Drugu večer brat Goran Medved održao je dva predavanja na temu Biblije. Konferencija je završila u subotu zajedničkom molitvom za *Lijepu našu* kako bi Božja riječ bila doista svjetiljka svim našim ljudima. Samo će tako naše društvo biti bolje.

Kutak za mlade

„Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se! Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima! Gospodin je blizu. Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti! I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.” (Fil 4:4-7)

„Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi ustrajni!” (Rim 12:12)

„A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir u vjeri da napredujete u nadi snagom Duha Svetoga.” (Rim 15:13)

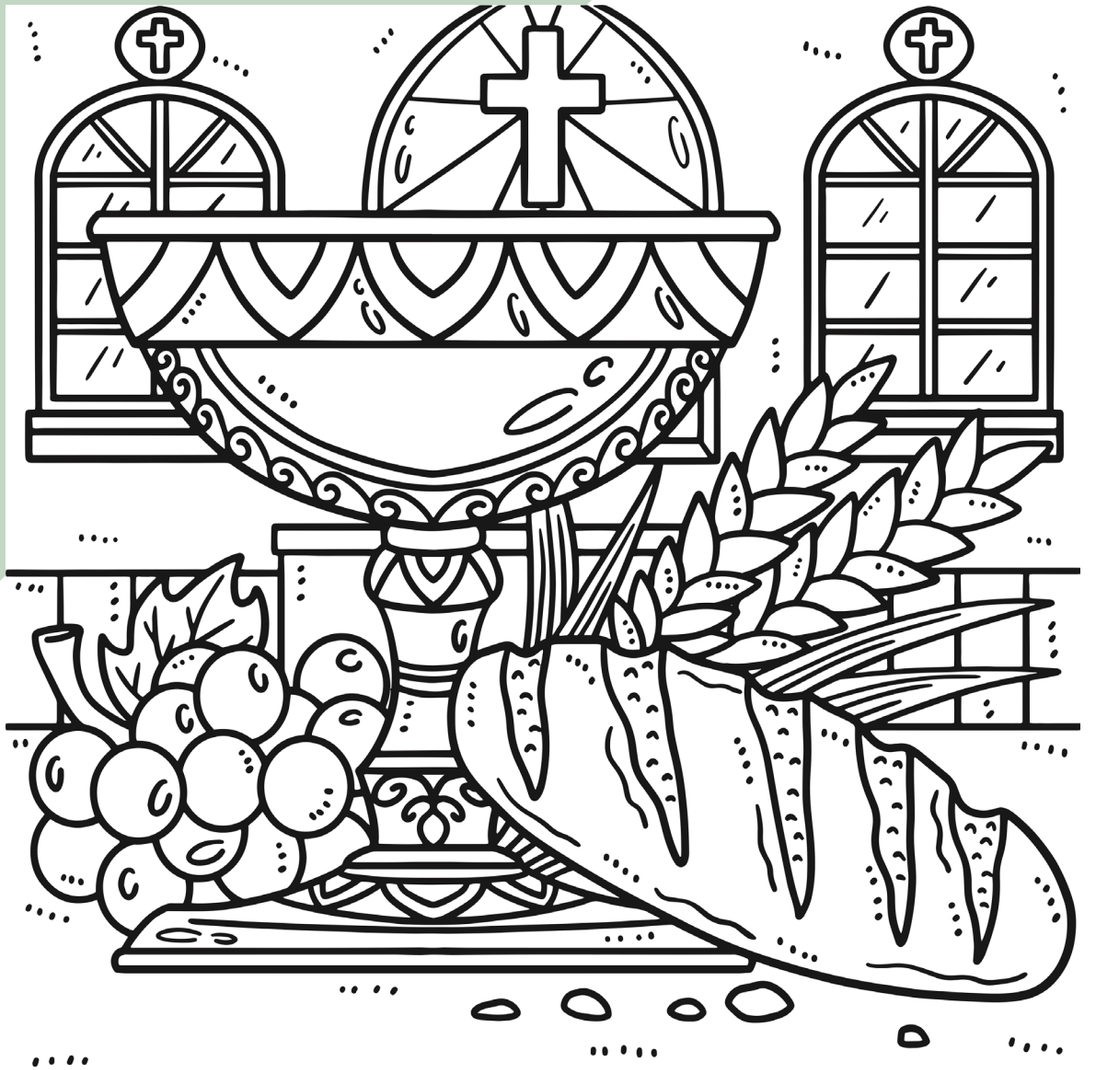
„Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca!” (Ps 37:4)

„Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo. Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika!” (Tuž 3:22-23).

Kutak za djecu

Draga djeco, ako obojate crtež i pošaljete na adresu uredništva, dobit ćete Bibliju za djecu na poklon!

BIBLIJSKI INSTITUT U ZAGREBU POZIVA VAS NA PROSLAVU

25 godina djelovanja Biblijskog instituta
Putovanje služenja, zahvalnosti i nade

3. i 4. studeni 2023.
(petak 18:00-19:45 i subota 16:30-19:45)
Hotel International, Miramarska Cesta 24
10000 Zagreb

Povodom 25 godina djelovanja Biblijskog instituta u Zagrebu srdačno Vas pozivamo na dvodnevno događanje koje uključuje glazbeni program, osvrt na razvoj Biblijskog instituta te poruku poznatog američkog kršćanskog odvjetnika Marka Leinera. Osim toga, održat će se panel rasprava na temu „Budućnost evanđeoskog kršćanstva".

Zbog lakše organizacije samog događaja, molimo Vas da potvrdite svoj dolazak čim ranije, a najkasnije do 15.10. putem prijavnog obrasca koji možete dobiti javljanjem na email adresu bizg@bizg.hr .

